

ДО ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПЕТЧЛЕНЕН СЪСТАВ

Ч А С Т Н А Ж А Л Б А

от

адв. Александър Емилов Кашъмов, САК
София, ул. "Три уши" № 3 ет.4, тел.989 53 71
пълномощник на Кирил Димитров Караиванов
жалбоподател по а.д. № 1736/01г.

СРЕЩУ

Определение № 3595/ 23.05.01г. на ВАС, 5-то отд.

НА ОСНОВАНИЕ

чл.20 ал.3 вр. ал.1 т.1 от ЗВАС вр. чл.213 б."б" от
ГПК

Уважаеми Господа /Госпожи/ Съдии,

Обжалвам в срок определение № 3595/01г. на ВАС, 5-то отд. Същото е постановено в нарушение на закона, като отменя определението за даване ход на делото по същество, оставя без разглеждане жалбата, прекратява производството по а.д. № 3595/01г. и изпраща делото по подсъдност на Софийски градски съд. В мотивите на определението са неправилно обсъдени доказателствата и е приложен неправилно законът.

1. Доводът, че жалбоподателят е отправил заявлението си за достъп до информация не до министъра, а до началника на отдел "Деловодство" е несъстоятелен. Очевидно всички заявления и молби, адресирани до едно учреждение, се завеждат именно в деловодството. Отделът обаче е структурна единица на администрацията на Министъра на икономиката, който е единственият държавен орган в структурата Министерство на икономиката. Тъй като съгласно чл.3 ал.1 от ЗДОИ задължен субект са само държавните органи, но не и техните администрации, то именно министърът е единственият задължен субект в настоящия случай. Следователно началникът на отдел "Деловодство" не е могъл да формира самостоятелно правно валидна воля, а е бил длъжен да изпрати заявлението на органа, към чиято администрация той се числи, и който орган единствен може да формира такава воля. Законосъобразно и правилно именно това е било извършено.

2. ЗДОИ не създава задължение за гражданите да посочат в заявлението си точно адресата му – чл.25 от ЗДОИ. Обратно, определянето на носителя на съответното задължение за произнасяне по едно заявление за достъп до информация е възложено на съответния орган. ЗДОИ задължава последния да препрати заявлението по компетентност, ако не разполага с исканата информация – чл.32 от ЗДОИ /аналогичен на чл.7 от ЗАП/. Това законодателно решение е в съответствие с принципа на административното производство за поемане на тежестта му от съответните държавни органи, а не от гражданите. Въпреки липсата на задължение

за точно адресиране на заявлението, жалбоподателят е отправил заявлението си именно към Министъра на икономиката в качеството му на държавен орган чрез деловодството му.

3. Необяснимо е защо в обжалваното определение е прието, че е било налице препращане на заявлението, след като в самото определение се констатира, че единствено пълномощникът на ответника твърди това, без да са налице каквито е да е други доказателства. Пълномощникът на ответника не може да участва в производството в качеството на свидетел и при липса на други доказателства неговото твърдение не би трябвало да бъде кредитирано. Нещо повече, налице са доказателства именно за обратното – че препращане в случая не е било извършвано. Първо, съгласно чл.32 от ЗДОИ препращане може да извърши само орган, но не и администрация /т.е. отдел “Деловодство”/. Второ, по делото не е представен актът, с който е било извършено твърдяното препращане. Трето, жалбоподателят изобщо не е бил уведомяван за препращане, както изисква чл.32 ал.1 изр.1 от ЗДОИ.

4. Задължението за препращане възниква тогава, когато исканата информация се намира у друг задължен субект /чл.32 ал.1 изр.2/. Не може да бъде извършено препращане към структурна единица, която не представлява задължен по ЗДОИ субект. За такава единица не възниква задължение да предостави информация, нито тя може да формира съответната правно валидна воля и да постанови решение за предоставяне или отказ на достъп до обществена информация, нито може да бъде осъществяван съдебен контрол по отношение на акт на структурна единица, която не е задължен по ЗДОИ субект. Директорът на дирекция “Ликвидация и несъстоятелност” се числи към специализираната администрация на Министъра на икономиката /чл.30 вр. с чл.24 от Устройствен правилник на министерството на икономиката/, следователно не представлява държавен орган и не е задължен субект по смисъла на чл.3 ал.1 от ЗДОИ. Следователно, дори и да беше извършено препращане, то би било изцяло незаконно, поради което би било тъждествено на отказ да се предостави достъп до информация.

5. Препращане обаче в случая не е било извършвано. Очевидно именно по гореизложените съображения и донякъде в изпълнение на ЗДОИ Министърът на икономиката просто е изпратил преписката на съответната администрация в рамките на ръководената от него институция. На него му е било известно, че разполага с исканата информация и следователно не е и възнамерявал да прилага чл.32 ал.1 от ЗДОИ. Напротив, действал е съгласно трайната практика в сферата на изпълнителната власт органът да изпраща преписката на съответната специализирана администрация в своята система за мнение, след което да се произнася с акт. В случая е била извършена първата част от тази дейност, но вместо след получаване на мнението на администрацията Министърът да се произнесе с акт, той е оставил това да бъде направено от ръководител на администрация в нарушение на ЗДОИ и без надлежно упълномощаване.

Предвид и на основание горното, моля Уважаемият Съд да отмени обжалваното определение.

С уважение: